

Hız. Peygamber, Aziz Dostu İle Mağarada
Gönderen Kadir Hatipoğlu - Ocak 20 2021 09:59:26

HZ. PEYGAMBER, AZİZ DOSTU İLE MAĞARADA

[illegible]

بِسْمِاللهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
اِلاَّ
تَنْصُرُوهُ
فَقَدْ
نَصَرَهُ
اللهُاِذْ
اَخْرَجَهُ
الَّذِينَ
كَفَرُوا
ثَانِىَ
اثْنَيْنِ
اِذْهُمَا
فِىالْغَارِ
اِذْيَقُولُ
لِصَاحِبِهِ
لاَتَحْزَنْ
اِنَّاللهَ
مَعَنَا
فَاَنْزَلَ
اللهُ
سَكِينَتَهُ
عَلَيْهِ
وَاَيَّدَهُ
بِجُنُودٍ
لَمْ
تَرَوْهَا
وَجَعَلَ
كَلِمَةَ
الَّذِينَ
كَفَرُوا
السُّفْلَى
وَكَلِمَةُ
اللهِهِىَ
الْعُلْيَا
وَاللهُ
عَزِيزٌ
حَكِيمٌ "Eğer siz ona (Peygamber'e) yard

medeniz, (bilyorsunuz ki) inkâr edenler onu iki kişiden biri olarak (Mekke'den) çıkardıkları zaman, ona bizzat Allah yardım etmişti. Hani onlar mağarada bulunuyorlardı. Hani o arkadaşına, 'uuml;zülme, çünkü Allah bizimle beraber' diyordu. Allah da onun üzerine güven duygusu ve huzur indirmiş, sizin kendilerini gürmediğiniz birtakım ordularla onu desteklemiş, büylece inkâr edenlerin süzünü alçaltmıştı. Allah'ın süzü ise en yücedir. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Tevbe, 9/40) Müşriklerin, Müslümanlara verdiği sıkıntıların bitmek tükenmek bilmemesi üzerine Allah’ın izniyle Peygamberimiz, müminlere onlar için en uygun yer olan Medine’ye hicreti emretti. Bunun üzerine Müslümanlar, gruplar hâlinde Medine’ye hicret etmeye başladılar. Fakat Kureyşliler bu durumdan çok rahatsız oldu. Çünkü Medine’de Müslümanların güçiü bir birliktelik oluşturacağını biliyorlardı. Medine, Mekke ile Şam yolu üzerindeydi ve Mekke’nin ileride ticari yönden zayıflamasına neden olabilirdi. Bu sebeple bütün kabilelerden kuvvetli gençler seçilerek bir çete oluşturuldu ve Hz. Peygamber’i öldürme, Allah Resulü’nün evde olduğu bir gece saldırıya geçmeye karar verdiler. Ancak Hz. Allah, müşriklerin bu kararını Resulüne bildirdi ve hicret etmesi emrini verdi. Ayeti kerimede bu olay şöyle anlatılmaktadır: َاِذْيَمْكُرُبِكَالَّذِينَكَفَرُوالِيُثْبِتُوكَاَوْيَقْتُلُوكَاَوْيُخْرِجُوكَوَييَمْكُرُونَوَيَمْكُرُاللهُوَاللهُخَيْرُالْمَاكِرِينَوَيَمْكُرُاللهُخَيْرُالْمَاكِرِينَوَيَمْكُرُاللهُخَيْرُالْمَاكِرِينَوَيَمْكُرُاللهُخَيْرُالْمَاكِرِينَوَيَمْكُرُاللهُخَيْرُالْمَاكِرِينَوَيَمْكُرُاللهُخَيْرُالْمَاكِرِينَوَيَمْكُرُاللهُخَيْرُالْمَاكِرِينَوَيَمْكُرُاللهُخَيْرُالْمَاكِرِينَوَيَمْكُرُاللهُخَيْرُالْمَاكِرِينَوَيَمْكُرُاللهُ

Ebû Bekir olduğunu kesin biçimde ortaya koymaktadır. Konuyla ilgili rivayetler, Hz. Ebû Bekir'in bu yolculukta ve özellikle sığındıkları mağarada geçirdikleri; boyunca Resûlullah'ın üzerine titreyen davranışlarıyla ona olan bağlılığının ne kadar içten olduğunu göstermektedir. İşte Kur'an'ın Hz. Ebubekir'in Hz. Peygamber'e olan bu eşsiz sadakatini dolaylı olarak vmesi onun İslam literatüründe "yâsir-ı gâsir" (Resûlullah'ın mağaradaki can yoldaşı) diye anılmasını sağlamıştır. Bununla birlikte âcir, yette, Hz. Ebû Bekir gibi mutlak teslimiyet sahibi ve yücelen Allah'ın her şeye kadir olduğuna yürekten inanmış bir kişinin bile mitsizliğe veya endişeye kapıldığı fevkalâde kritik bir durumda resulüne duygusu veren ve ona umulmadık destekler sağlayan Cenâb-ı Allah'ın bu defa da yine başarı nasip edeceğinden kimsenin kuşku duymaması gerektiği hatırlatılmaktadır. Aynı âcir, yette, bir taraftan Allah'ın sâz ve sâde olanı yani İslam mesajının hep en yücelen kalacağı ve inkarcıların iddialarının eninde sonunda boşa çıkacağı maddesi verilerek İslam meşalesinin sürdürülebilirliğine mahal bulunmadığının altı çizilmiş, diğer taraftan da iman maddesinde asla gevşek davranmaksızın sorumluluk bilincinin daima zinde tutulması için âgırda bulunulmuştur. Bu iki husus, İslamiyet'te Allah'a dayanıp yücelen ruhunu hâk kaybetmeksizin kul planında herkesin üzerine düşeni yapması ve bu dengenin daima korunması gerektiğine dikkat çekme açısından oldukça manidardır. "Allah'ın sâz ve sâde" diye âcirdir; evirdiğimiz "kelimetullah" tamlamasına, "Allah'ın dini, birliği, kelime-i tevhid" (Taberî, X, 137), "O'nun İslam'a âcirdir; âgırısı" (Zemahşerî, II, 152- 153) gibi manalar da verilmiştir. Sevr mağarasında âcirdir; gâsin geçtikten, Mekkelilerin arama ve kontrol âcirdir; abaları boşa âcirdir; ıktıktan sonra Hz. Peygamber ve aziz dostu, dârdıncı; gâsin sabahı Medine topraklarına doğru yola koyuldu. Hicret olayında en zor anlar Sevr mağarasında yaşanmıştı. Hz. Peygamber'in Mekke'den âcirdir; ıkarken yatağına Hz. Ali'yi yatırması, Hz. Ebubekirle önce Medine yâsin değil gâsin istikametine gitmeleri ve hemen yola dâşmeyip bir mağarada geçici olarak saklanmaları, gerektiğinde dâşmanı şaşırtma taktiklerine başvurma ve can gâsinliği için mâmkûn olan önlemleri alma açısından dikkate şayan birer âcirdir; abadır. Allah'ın Peygamberi sıfatıyla O'nun himayesinde olduğunu bilen Resûlullah'ın dahi insan olarak elinden gelen tedbirleri eksiksiz alması, zafere ve başarıya ulaşmak isteyen mâminler için önemli bir örnektir. Âcir, yet bu hususların tasvirine girmeksizin sadece mağaraya sığınma figürüne değinmiş, böylece tarihî araştırmalardan yararlanarak konunun bu yâsin ve zâsinde dâşınmaya dolaylı bir âcirdir; âgırda bulunmuş, buna karşılık Hz. Peygamber'in beşerî tedbirlerin tâkindiği yerde Allah'a olan gâsin yitirilmemesi gerektiğini gösteren örnekteki tutumuna âcirdir; ık bir biçimde yer verip imanlı bir insan için Allah'ın yardımından mit kesmenin sâz konusu olmayacağı ve Allah dilerse umulmadık yollarla başarı ve zaferin gerçekleşeceğini hatırlatmıştır (Kur'an Yolu, III, 11-14). Hanif BURUN

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)